

Uit het dagelijks leven... 01.06.2009

Wat zal ik u nu eens vertellen? Er is zoveel dat in mijn hoofd opkomt...

Er zijn een paar maanden verstreken sinds half februari. Dat was het moment waarop ik het idee kreeg om mensen te waarschuwen via een mail. Irene, een vriendin van ons, wonend tussen de bergen in Zwitserland was direct enthousiast, wat resulteerde in de start op dinsdag de 17^e februari.

Sinds dat moment is er zo ongelooflijk veel gebeurd! We kregen veel, heel veel nieuwe contacten op ons pad; sommige waren vluchtig en verdwenen weer, en anderen bleven ons trouw. Heel bijzonder allemaal; verrijkend en waardevol!

We werken aan een serieuze zaak, maar daarnaast maken we ook de nodige leuke dingen mee.

Door middel van dit schrijven op wekelijkse basis wil ik u graag een kijkje laten nemen achter de schermen bij ons. Wij hopen u zo ook een beetje een persoonlijk gevoel te geven.

Laatst, niet zo heel lang geleden ging mijn man in de avond de deur uit voor het 'laatste rondje' met onze hond Robbie.

Hij zei het niet met zoveel woorden, hij heeft nog nooit gezegd dat onze missie teveel was en ik kreeg ook toen geen opmerkingen, maar u begrijpt mij vast als ik zeg dat hij toch graag even de deur uitging. Je voelt wel eens wat. Echt, hij verweet mij niets, zei niets, maar...

Wel, even later, toen hij weer binnen was zei hij: 'Kom ik één auto tegen tijdens het lopen met de hond; wat denk je dat er in het nummerbord stond?' Ik keek hem niet-begrijpend aan. Zijn antwoord was: 'HPV!'

Snapt u mijn reactie?

Een poosje later ging ik met Désirée Röver op pad. We hadden afgesproken dat ik met de trein naar Amsterdam zou gaan waar zij mij aan de achterkant van het station op zou pikken. Omdat ik daar niet bekend ben en het risico niet wilde nemen om verkeerd te lopen sprak ik een conducteur aan. Ik stelde mijn vraag en de man gaf als antwoord: 'Mevrouw, u zit letterlijk op het goede spoor', wat op dat moment als een dubbele bodem klonk. Daarna Damen eerst naar de studio van een locale radio in Amsterdam. We komen daar aan en naast het gebouw waar we moesten zijn stond een ander gebouw. Hierin was een bedrijf gevestigd met de welluidende naam: 'DKTP'.

We schoten beiden in de lach. Dat was de tweede aanwijzing die middag dat we goed bezig zijn.

Vorige week zondag rijden we op de A9 en ter hoogte van Uitgeest zie ik een bedrijf, nooit eerder opgevallen, met als naam: 'HPV'. Het was een bedrijf in lampen en verlichting. (Steek uw licht op!)

Een paar dagen later rijd ik daar weer met Désirée op weg naar Roermond en wil haar daarop wijzen. Bij Alkmaar dacht ik er nog aan, maar ter hoogte van Uitgeest was ik dit even kwijt. Désirée zag het wel en reageerde direct.

Na een goede avond in Roermond reden we laat in de nacht naar huis. Ter hoogte van Utrecht zei ik eigenlijk onschuldig: 'We lijken wel een stelletje nachtuilen!' Waarop we beiden direct in de lach schoten. Want het nachtuiltje wordt als voedingsbodem gebruikt bij de productie van het vaccin Cervarix. Zijn wij dan het nachtuilen bevrijdingsfront? Nachtuilen vrij, geen Cervarix!

Zo hebben wij onderweg samen al wat lol gehad; reuze gezellig.

Als constructie, om geen tijd te verliezen, gaat zij naar de school waar mijn man les geeft. Zij zet daar haar auto neer, rijdt met Frank mee naar Bergen, waar ik de auto overneem om Désirée na ons 'avondoptreden' weer bij haar auto af te zetten.

Een paar weken geleden, op een woensdag, had ik het eten vroeg klaar daar onze dochter op tijd weg moest. Plotseling zag ik Désirée mee komen. Alle raderen draaiden bij mij, maar nee, ik kon niets verzinnen. De dame was een week in de war en mijn man dacht: 'Ik zal wel iets gemist hebben', dus daar was het 'edele stel'. 'Kom maar binnen, het eten is klaar!' Zo hadden wij onverwacht een gezellige avond en ik heb haar verteld dat als ze weer mee wil eten, zij ook gewoon komen mag. Bij dezen, je bent van harte welkom!!!

Zo bracht Frank haar na enkele uren weer terug naar haar auto.

Dit zijn de leuke en waardevolle dingen die wij ook beleven.

In Roermond kregen wij allebei kregen wij allebei na afloop een prachtige orchidee.

Schitterend. De man die dit had verzorgd zei: 'Een orchidee is een parasiet, maar kijk eens wat een prachtige bloemen, wat een schitterend resultaat. Zo is het met jullie ook, jullie zijn de parasieten voor het RIVM, maar met een geweldig resultaat.'

Dergelijke opmerkingen zijn voor ons de krenten in de pap. Daar doen wij het voor.

Tot de volgende keer